

# DOBROGEEA JUNĂ

Director-Proprietar C. N. SARRY

APARE ZILNIC

Inscris în registrul publicațiilor periodice a Tribunalului Constanța sub Nr. 37 din Mai 1938

Redacția și Administrația: Cl. STANJA str. Scuarul Vărnăv No. 27  
Abonamentul cu supliment cultural: an 600 lei 6 luni 350  
Pentru Autorizații și licențe: lei 2.0.0.— Redacția și inserții după tarif  
Telefon No. 11-61

REFLECȚII de

ZIUA UNIRII ROMÂNILOR

## „24 Ianuarie“ dobrogean

de N. GEORGESCU-TULCEA

Fost primar al Tulcei, fost președinte al consiliului județean,  
fost prefect ad-iv, fost de zece ori deputat al Tulcei,  
senator pe stația al Dobrogei.

Niciodată, mai mult ca azi, nu apare în marea ei lumină istorică, însemnătatea zilei de 24 Ianuarie 1859, când s-a lăurit, pe veci, temelia celei dintâi uniri, pe deplin consimțită, a Românilor din Muntenia și Moldova, unire care a format nucleul regatului liber, în jurul căruia s-au realipit, rând pe rând, toate provinciile istorice ce ne fuseseră rășuite, prin vitregia vremurilor, de către marii noștri vecini hrăpăreți.

Unirea cea mică, dela 1859, a dus la independența noastră, la proclamarea regatului liber și la marea și veșnică Unire a tuturor Românilor.

De altfel, inimile Românilor, de pretutindeni, au bătut, întotdeauna, sincron, în acord, ori care au fost vicisitudinile vremurilor și stăpânirile cele vitrege și vremelnice; întru cât, sufletul Românilor și, în special, al țărănilor, este același, oriunde, el formând stânca de granit, carei unește pe toți la un loc.

Numai așa se explică de ce, nici puhoalele năvălirilor barbare, nici dominațiunile streine, de secole, n'au putut desființa această unitate sufletească și această comunitate etnică, unică, în lumea întreagă.

Apele au trecut, dar pietrele au rămas; puhoalele năvălirilor și vremelnicele stăpâniri au trecut și s'au stăpânit. Neamul românesc însă, a rămas unitar și ca fiind etnică și ca graiu, aci între Dunăre, Tisa și Nistru, în jurul munților Carpați, cari au fost păstrătorii naționalității, limbii și credinței românești.

Numai această unitate sufletească, fără seamăn în lumea întreagă, a putut păstra unitatea națională și politică a poporului român, aci, la răscrucea atâtor imperii moarte și a drumurilor tuturor năvălirilor.

De aceea, nici în prezent și nici în viitor, nu ne sperie nimic, nici un fel de amenințare, nici o vijelie.

Un popor, oșelit de veacuri, ca al nostru, își cunoaște bine rostul și destinul, după trecutul său vijelios, dar glorios!

La această unitate sufletească și politică a neamului românesc, Dobrogenii noștri au contribuit și ei cu cele

mai prețioase însușiri ale sufletului lor, specific.

Deși răsniți, timp de veacuri, dela trupul țării-mame, ei și-au păstrat, totuși caracterul etnic și când au revenit la sânul ei, s'au comportat ca cei mai buni fii iubitori, identificându-se, cu trup și suflet, cu aspirațiile și destinele neamului întreg. Și de atunci, ei au fost, mereu, exemplu de cinste, de muncă, de ordine și de disciplină sufletească, fiind socoliți, pe drept cuvânt, ca cei mai buni gospodari ai vechiului regat.

În războiul de desrobirea și reîntregirea Neamului, Dobrogenii au luptat ca lei, toate regimentele lor fiind distinse cu ordinul vitejiei: „Mihai Viteazul“.

Atât de strâns s'au legat Dobrogenii, prin sufletul lor, de sufletul neamului întreg, încât Dobrogea a format, dela reanexare, o singură provincie istorică un singur trup, cu Muntenia, ca și pe vremea lui Mircea cel Mare; iar Dobrogenii nu și-au formulat și manifestat, niciodată, ambiții, deșarte și veleități provinciale, vane, ca celelalte provincii istorice ale țării, în care se puneau, mereu în față, „raporturile de forțe“ și de „prezentări“.

Și, poate că, Dobrogea ar fi fost cea mai îndreptățită s'o facă și ea, având specificul ei, caracteristic, produs de amalgamarea atâtor naționalități conlocuitoare.

N'a făcut-o, însă, niciodată, din demnitatea cunoscutei modestii dobrogene și, mai ales, din înalt și înțelegător spirit de unitate sufletească și națională.

De aceea, Dobrogenii, ei cei dintâi, regretă, că li s'a tulburat sufletul, în mod zădărnice, cu încercarea de a-i considera pe unii dintre ei, ca „minoritari“, când ei s'au considerat, întotdeauna ca buni cetățeni români. Cei mai culți și mai atașați dintre ei au și protestat, în mod vehement, chiar în scris, în contra acestei greșeli grave.

Așa încât, am putea spune, au dovedit și au manifestat, întotdeauna, cea mai mare dragoste de țară și de neam și au fost simbolul, cel mai plastic, al unirii naționale.

Și, când vorbim de Dob-

rogenii, nu ne gândim numai la Românii de sânge, din această provincie, ci la toți locuitorii ei, de orice origine etnică ar fi; întrucât, Românii, Turcii, Tătarii, Bulgarii, Rușii, Lipovenii, Grecii, Germanii, Italianii și alte naționalități dobrogene, s'au amalgamat, sufletește contopindu-se și aspirațiile și indertificându-le, complect, cu idealurile și destinele neamului românesc.

Aceste naționalități, așa de variate, ca origine etnică, to-pindu și sufletele lor naționale în aceleași creuzot, în tiparnița sufletului național românesc, trăesc între ele într'o perfectă înțelegere și armonie, înru-dindu-se între ele, ca și cum ar aparține unei singure naționalități și formând, prin influențe reciproce, un tip, specific: tipul dobrogean, cu calități și defecte comune, imprumutate dela toate naționalitățile conlocuitoare.

Ceea ce m'a făcut să afirm, cu tărie, în 1930, cu ocazia unei cuvântări ținută în fața medicilor malariologi, de pe lângă „Liga Națiunilor“, cari vizitaseră Delta Dunăreică, deși aci, în Dobrogea, trebuie să fi fost, cândva, preistoric și mitologicul „Turn al lui Babel“, unde s'au a-

(Continuare în pag. 2-a)

### Vizita ministerială

Sâmbătă, 10 Februarie d. general adj. Paul Teodorescu, ministrul aerului și marinei, a vizitat școala navală din localitate, asistând la toate cursurile.

După aceea, d-sa a vizitat portul și noua motonavă „Cavarna“, plecând cu trenul de seară la București.

### Un nou ministru

D I I. Cristu, ministru plenipotențiar, directorul diviziei economice din ministerul afacerilor străine, a fost numit ministru secretar de stat.

D-sa a depus Vineri jurământul în fața M. S. Regelui și în prezența d-lui G. Tatarescu, președintele consiliului.

Pentru ce se impune în mod imperios

o apropiere româno-bulgară

## Conflictul și extinderea lui

de I. P. ATANASOV  
Licențiat în științele agronomice  
Căpitan în rezervă

Conflictul care pune azi fața în față armatele celor mai puternice state europene și al cărui centru de gravitate, după ocuparea Poloniei, s'a transpus în Vestul continentului nostru, riscă să se extindă și în alte direcțiuni, cuprinzând, în orbita-i sinistă, regiuni și țări din ce în ce mai întinse — poate chiar cele cinci continente ale globului pământesc.

Deși telegramele comandamentelor beligeranților nu arată încă nici un fel de operațiuni de amploare (afară de cele maritime) și se mărginesc la comunicate laconice ca acelea de: „calm pe întregul front“ sau „nimic nou pe frontul de West“ se simte, totuși, vuetul surd al furnicării milioanele de ființe cari, în dosul liniilor fortificate, ridică și completează fortificații noi, sapă, aleargă, instalează, grămădesc munițiuni, așează și po-trivesc arme, ajustează și perfecțază baraje, reperează puncte și distanțe pregătindu-se astfel în vederea uriașei ciocniri, care dacă se va produce, va însemna, poate, distrugerea civilizației europene.

Dar concomitent cu aceste pregătiri de război, o intensă și continuă activitate a diplomației, atât a statelor neutre cât și a celor beligerante, a încercat și încearcă să pură stavila extinderii conflictului, ferind de urgență distrugerii, popoare cari nu doresc altceva decât să fie lasate în pace, să-și vadă de nevoile și necazurile lor.

Desigur lupta diplomaților nu este ușoară; ranile pricinuite de războiul mondial nu sunt încă complect vindecate; situația creiată de tratatele de pace pe baza celor 14 puncte wilsoriene nu a fost, poate, cea idealmente dorită, iar schimbarea regimelor sociale în unele țări, cu toate consecințele neașteptate în raporturile internaționale între state, a ridicat obstacole aproape de nelăturat în calea înțelegerilor posibile, sincere și viabile.

De aceea și din păcate, sforțările diplomaților nu au reușit încă să înconjure pericolul extinderii războiului. Omenirea asistă astăzi, dezolată, la atacarea micel și pacinicele Finlande, după ce a văzut, cu uimire, că alte state nordice (Estonia, Lituania, Letonia) au consimțit „benevol“ la încălcarea suveranității lor. Iată deci războiul întins spre îndepărtatele regiuni ale Oceanului glacial, unde luptătorii se înfruntă, pentru prima oară în istoria războaelor, sub asprul ger polar și în bezna nopților polare.

Toate încercările făcute de diplomația quasi — internațională spre a feri Finlanda de grozăviile unei lupte pe atât de nejustificate, pe cât de inegale, au rămas fără efect față de atitudinea guvernului Republicelor Sovietice, hotărât să realizeze „securitatea“ Petrogradului și a Imperiului moscovit, amenințată, zice-se, de minusculul stat finlandez....

Nu vom insista asupra felului în care guvernul rus a căutat să justifice gestul său războinic față de Finlanda, subliniem numai faptul, că munca diplomaților a dat aci fiasco și constatăm că arta vechei diplomații nu prea se potrivește cu procedeele statelor totalitare.

Am sub ochii mei broșurica intitulată: „Despre Politica Externă a Uniunii Sovietice“, care conține raportul făcut de D-I V. Molotov, comisar al poporului la afacerile externe, sovietice, la a 5 a sesiune extraordinară a sovietului suprem al U. R. S. S. din 31 Octombrie 1939. Mă voi mărgini la citirea câtorva pasagii din acest raport, pentru edificarea cititorilor:

„În realitate, propunerile noastre în tratativele cu Finlanda, spune D-I Molotov, sunt cât se poate de modeste și se mărginesc la un minimum, fără de care este imposibil de a asigura securitatea U. R. S. S.“ Am aflat astfel că Finlanda, cu o populație de 3 milioane și 800 000 locuitori, amenință Rusia cu o populație de 170 milioane locuitori!

Vorbind despre „schimbările cari au avut loc în situația externă a Uniunii sovietice“ autorul a-

(continuare în pag. 11-a)



# „24 Ianuarie” dobrogean

(Continuare din pag. 1-a)

mestecat, după „Potop”, toate limbile pământului, totuși noi, Dobrogenii, am rezolvat, mai repede și mai bine ca „Liga Națiunilor”, acea arzătoare chestiune, nerezolvabilă, încă, pentru ea, a bunei înțelegeri și a armonizării intereselor tuturor naționalităților concurente, fiind și același ideal unic: mărirea, țaria și unitatea veșnică a Țării și Neamului Românesc.

Și, deaceia, propunem, atunci, mai în glumă, mai în serios, ca sediul „Ligei Națiunilor” să fie mutat, aici în Dobrogea, sau în cel mai rău caz, să se înființeze și la noi măcar o sucursală a „Ligei Națiunilor”, spre a se învăța de la noi, cum trebuie să fie tratate naționalitățile, ca să se ajungă la înfăptuirea cuvintelor evanghelice: „Pace pe pământ și între oameni bună voire”.

Toți medicii malariologi ai „Ligei Națiunilor”, m'au aplaudat, frenetic; dar, acei cari m'au aplaudat, mai entuziaști, au fost malariologii bulgari, din Sofia și Varna, cari, după aceea ani de-arândul, mă felicitau, de fiecare an nou.

Figurile oratorice au fost, poate, cam exagerate, dar realitatea, adevărată, aceasta este: Nicăieri, aiurea, nu trăiesc, la un loc, în perfectă armonie și înfrățire, atâtea naționalități, având același ideal comun, ca aci la noi, în Dobrogea noastră scumpă!

De ce ne asaltează gândurile acestea tocmai acum, în ziua de 24 Ianuarie 1940?

Fiindcă, tocmai acum s'a aprins din nou, și arde, iarăși, focul cel mare, mistuitor de

civilizație, în vestul și nordul Europei, iar valvătăile lui, cari se văd până la noi, amenință să cuprindă întreaga Europă și întreaga lume.

Și socotim, că este bine ca în fața pericolului, să ne strângem și noi rândurile, să ne reamintim trecutul glorios, să ne revizum conștiințele și să luăm sfânta împătășire a iubirii de Neam, Țară și Tron, spre a fi gata, oricând, pentru orice fel de jertfa, întocmai ca acum 24 de ani și totdeauna, când moșii și strămoșii noștri își apărău, „sărăcia și nevoile și Neamul”.

Pe acest pământ, sfințit cu sângele strămoșilor noștri, din negura vremurilor și până azi, strămoși ale căror urme se găsesc la tot pasul, mai ales la noi, aci, în Dobrogea, pe acest pământ scump, rodit cu truda și stropit cu lacrimile noastre a trăit și va trăi Poporul Românesc, atâtea timp cât va exista și globul pământesc.

Fiindcă, între sufletele noastre și între acest pământ ce cuprinde morții noștri, de veacuri există o astfel de legătură, mistică, magnetică, încât ca să ne poată învinge cineva, trebuie să ne ridice, pe toți, în văzduh, despărțindu-ne mai întâi de contactul cu pământul nostru sfânt! Și, poate, numai așa și nici așa, nu ne va putea învinge!

Cât timp, însă, vom sta cu picioarele pe acest pământ, care ne leagă, pe noi, cei vii, de cei morți, nici o putere din lume nu ne poate învinge și mai ales stăpâni!

N. Georgescu Tulcea

# O mare datorie obștească

Asprimea iernii începe să se risipească, iar razele generoase ale soarelui încep să desghețe pământul. Peste puține zile, plugurile vor putea din nou fi înfipite în țarina fecundă.

În toamnă, vremurile tulbuti și amenințătoare nu ne-au îngăduit să lucrăm după cum am fi vrut, toată întinderea mănoasă a țării. O statistică a Ministerului de agricultură ne informează, că au rămas mai bine de un milion hectare nelucrate. Ele așteaptă să fie arate și semănate în primăvara aceasta. Timp prea mult, ea să zăbovim cu gândul, nu avem. Obștea românească trebuie să se încordeze de pe acum, pândind fiecare zi bună dată de Dumnezeu, ca să iasă grabnic cu plugul în câmpuri. Un milion și ceva de hectare nu se lucrează cu prea mare ușurință și deaceia vrednicia țărănească trebuie să fie îndoită de o dată.

Să ne gândim că nu muncim decât pentru noi. Pământul și munca, în împrejurările prin care trece omenirea, sunt și ele armele cele mai sigure ale păcii, ale biruinții popoarelor și ale bunei stări colective. În timpuri ca acestea nu există noroc, sprijin în alții și așteptare în voia întâmplărilor. Hotarele unei țări se apără din hărnicie fără șovăială, prin lucru fără preget zi și noapte, prin disciplină constructivă pusă în fapt.

În primăvara aceasta să nu rămână nici o palmă de pământ nemuncit. Să orăm și să semănăm chiar mai mult decât în anii trecuți, iar când vom face numărătoarea brazdelor, să arătăm mulțumiți și învingători, că plugurile au pătruns cu cutitul lor dincolo de un milion și ceva de hectare. Unelte avem și nu ne putem plânge de nici o lipsă. Sămânța bună, deasemeni. Statul s'a îngrijit din vreme să distribuie prin camerele agricole nu numai grâu și porumb de calitate, ci semințe pentru alte multe plante mai rentabile, cum este cânepa, humbacul și orezul. Totodată statul se va îngriji că acolo unde lipsesc brațele, plugăria să nu sufere din pricina lor. Cu un cuvânt, rânduiala de sus este săvârșită pe indelete, cu bună pricepere, și cu înțelegere pentru toate cele trebuincioase câmpului.

Mai rămâne doar ca oamenii să-și facă datoria. Datoria pentru liniștea și fericitatea lor. Câmpul nu e de loc o mașină complicată. Îl poate munci oricine și el cere numai voință și hărnicie. Orașele pot da zilele de Duminică și sărbători foarte ușor o mână de ajutor celor dela sale. În toate

țările, munca este organizată după necesitățile vieții naționale și nimănui nu i se pare o povară de a sluji, într-o formă sau alta, patriei și securitatea obștei. Să nu lăsăm numai în sarcina țăranilor semănarea celor un

Puteți să le cerem, desigur, ca să se ostenească zi și noapte, dar întrucât ne în puțină să fim alături ei cu folos, fiindcă munca câmpului în primăvara aceasta e o datorie pentru întreaga societate românească.

# Conflictul și extinderea lui.

(Continuare din pag. 1-a)

firmă ca ele se datoresc „aplicării consecvente a politicii noastre (rusești) de pace”. În continuarea citirei expunerii D-lui Molotov aflăm „că o Germanie puternică este o condiție necesară a păcii în Europa” și că noile relații germano-sovietice au la bază prietenie și „holărârea de a susține tendințele Germaniei spre pace”. „Santem siguri — afirmă D-lui Molotov — că această politică de pace, pe care o ducem cu perseverență U. R. S. S., are și în viitor cele mai bune perspective”.

Cu alte cuvinte, atât la distrugerea și împărțirea Poloniei, atât la încălcarea suveranității statelor baltice, cât și la invadarea miciei și paciniceii Finlande, s'a lucrat în numele unor principii de pace care, după cum ne spune D-lui Molotov, vor avea perspective bune în viitor.

Curioasă pace ca aceea în numele căreia milii și sute de mii de nevinovați sunt omorâți pe drumurile pribegiei și lăsați în prada celei mai chinuitoare peiri!!!

Pasajul cel mai interesant pentru noi din expunerea D-lui Molotov însă, este acela unde autorul afirmă textual următoarele: „Această politică o vom duce și în regiunea Mării Negre cu siguranța că vom asigura completamente aplicarea ei cuvenită, așa cum o cer interesele Uniunii Sovietice și ale statelor amice”.

Dar acest pasaj nu ne vizează numai pe noi, Românil. Regiunea Mării Negre înseamnă România, Bulgaria, Turcia. Ea înseamnă încă interesele directe ale altor state din Sud-Estul european. Și atunci se pune întrebarea: **Aceste state din Sud-Estul european s'ar lăsa ele convinse de nevoia aplicării „principiilor de pace” ale politicii externe sovietice în regiunea Mării Negre? Nu ar însemna aceasta, o extindere a conflictului și în Sud-Estul Europei?** Dumnezeu să ne păzească de o astfel de eventualitate, iar noi să facem tot ce ne stă în putință pentru prevenirea ei. România și Bulgaria, primele state interesate în situația din regiunea Mării Negre, au un cuvânt comun de spus în această privință. Ele trebuie să se înțeleagă și să-și spună cât mai curând posibil. Cu cât mai curând, cu atât mai bine.

J. ATHANASOV

# Edilitatea Cernavodei

## Realizări — Proiecte de viitor

În luna August a anului trecut, d. col. V. Nanu, actual prefect al jud. Ilfov, pe atunci prefect al județului nostru, convins de urgenta necesitate a unei schimbări în conducerea gospodăriei orașului Cerna-Voda, a făcut apel la experiența d-lui avocat C. A. Rădulescu, căruia i a încredințat primăria orașului.

Cunoscător adânc al nevoilor orașului, ca fiu și ca fost primar al acestuia, d. sa a început prin curățirea grajdurilor lui Augias, adică prin scoaterea la ivială a străzilor orașului, peste cari în trecuta administrație se aşezase noroiul în grosime de o jumătate de metru.

Aceste săpături... arheologice fiind terminate, s'a procedat la repararea mai multe străzi între cari Bul. Ath. Rădu-

lescu și șoseaua gării, cari deveniseră impracticabile. De asemenea s'au reparat câțiva kilometri din șoselele județene cari cari vin în Cerna-Voda.

Palatul administrativ, terminat de roșu însă neacoperit, cari amenința să fie măcinat de intemperii, deși costa 3.450.000 lei, cerea să fie scăpat de distrugere.

Una din primele preocupări ale d-lui C. A. Rădulescu a fost ca, din primele zile de administrație, să verifice bugetul, să suprimе articolele care erau umflăte fără noimă și să creieze un fond de 890.000 lei pentru acoperirea palatului început și prezervarea lui de ruină. În luna Septembrie s'a început lucrarea de acoperire și de amenajare a unei aripi a palatului. La 15 Noembrie totul a fost

(continuare în pag. 3-a)

# Balanța comercială a României

Biroul de statistică financiară și economică al Ministerului de finanțe a dat publicității datele cu privire la comerțul exterior al țării noastre. Din aceste date se poate afla, că dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1939, România a exportat produse în valoare de 27 miliarde lei și a importat din străinătate mărfuri de mai puțin de 23 miliarde. Balanța comercială în favoarea noastră se cifrează astfel la aproape patru miliarde lei.

Firește cele mai active schimburi au fost în luna Decembrie a anului trecut. În cele 31 zile am exportat un total de 3475265000 lei și am importat de 2021670000 lei. Comparând cifrele acestea din urmă, vedem, că numai într-o singură lună, excedentul balanței comerciale se ridică

în avantajul nostru la suma de 1453395000 lei.

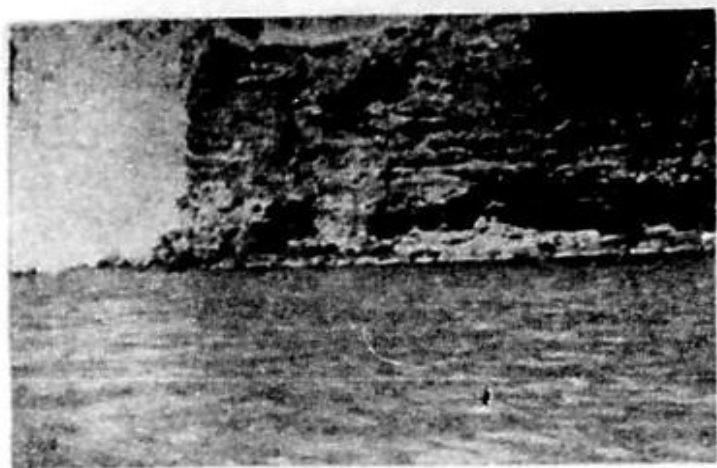
Schimburile cele mai intense le-am avut în primul rând cu Germania. Am exportat acolo produse românești în valoare de 1031655000 lei și am importat, de lei 979653000 — cifrele referindu-se bine înțeles numai la luna Decembrie 1939. După Germania urmează imediat Anglia, cu un export de 843218000 lei și un import de 30886000 lei. Cifrele din urmă cuprind deasemeni numai schimburile din Decembrie trecut.

După cum vedem, România se bucură de una dintre cele mai excedentare balanțe comerciale. În împrejurările internaționale de astăzi, nu mai, câteva țări — care se

(continuare în pag. 3-a)



Dobrogea în imagini



Capul Calliacra

## Fier vechiu

În anii copilăriei, când ne bucuram încă de splendidul privilegiu de a vedea lucrurile așa cum ele nu sunt și când alergam la grădă și spre stradă ori de câte ori ne auzeam, de departe, strigătele vreunui negustor ambulant, cu fructe, cu acadele sau cornuri calde, se înălțau să avem câte o desiluzie; trecera țiganul cu fiare vechi! Mulți ani, în zădărnici, am crezut că omul acela care-și umplea căruța cu cele mai frumoase forme de fier, cu cele mai ruginite resturi de obiecte degradate și adună jucării părăsite, pentru copiii săi, dintre acelea sugerate muzical în câteva pagini din „Children's corner”, bine cunoscutele căruțe ale lui Debussy.

Deabia cu mult mai târziu, trebuia să aflu copilăria noastră că fiarele vechi erau cu totul altceva decât vocea închinării să fie, și că ele erau destinate mai mult pentru a strica jucăriile, decât pentru a servi ca atare.

Timpurile acelea au trecut iar deunăzi am citit, în Monitorul Oficial, că toate cantitățile de fier vechi vor trebui puse la dispoziția Ministerului Inzestrării Armatei. Caravana romantică a micilor căruțe trase de câte un câine, nu va mai străbate străzile sfâșiate de melancolii crepusculare și de cometașii de iauri. Din toate schimbările acestea, și din altele ca ele, omul simte că timpurile sunt tulburate, și că pacea s'a isprăvit, chiar dacă războiul nu a izbucnit pretutindeni.

Dar nu este loc de nici o șovăire. Apelul țării pentru strângerea fierului vechi, care zace netrebuit, răspunde unei nevoi naționale, pe care inima fiecăruia dintre noi o resimte. Trebuie adunat și dăruit, sub orice formă s'ar afla, acest fier vechiu, cu conștiința că el va apăra de moarte mii de trupuri liniere. Îndemnul să nu obosească. Nimeni să nu creadă că a spus destul asupra acestui subiect care este dintre cele mai serioase cu puțință, în momentele prin care trecem. Nimeni

să nu creadă că micile cantități sunt neglijabile și că puținul său bine posibil, este fără importanță. Să se gândească fiecare, mai bine, și să și spună că două kilograme de fier însemnează o țevă de pușcă.

În fața unui apel atât de clar, ca acela lansat de Ministerul Inzestrării Armatei, nu avem nevoie să subestimăm nimic. Totul poate folosi, dacă este oferit la timp cu încredere. Este totdeauna foarte plăcut să poți dăruia ceva de folos. Oricât de curios s'ar părea; numai căldura inimii mai poate face astăzi minuni. Numai entuziasmul și încrederea în noi înși-ne.

Ofițeri țării fierul vechiu. Fiecare trebuie să aibă, în ograda lui ceva de dat...

### Examele marine-rești

În ziua de 1 Martie se va ține la capitania de port prima sesiune de examene pentru obținerea brevetelor de ofițeri în marina comercială.

Inscrierile pentru această sesiune se primesc până în ziua de 25 Febr., cererile urmând să fie depuse la capitania portului Constanța.

### Balanța comercială a României

(continuare din pag. 2-a)

pot număra pe degete — au o situație asemănătoare cu a noastră. Statele mari sunt deficitare, fie la capitolul importului, fie la cel al exportului. Și trebuie să înțelegem, că situația aceasta favorabilă nu se datorește numai unei conjuncturi internaționale, sau necesităților de aprovizionare ale statelor beligerante. Balanța noastră comercială e activă de câțiva ani. Ea dovedește, în primul rând, o politică economică chibzuită și o concepție solidă în organizarea schimburilor cu străinătatea.

An de an, am scăpat tot mai simțit de importurile și dependența ce o avem față de străinătate la o serie întreagă de produse. În momentul de față, industria românească este în putința de a acoperi într'un procent de 85 la sută toate necesitățile con-

## Edilitatea Cernavodei

(continuare din pag. 2-a)

gata iar astăzi orașul se poate fi cu un palat care ar fi învidiat chiar de multe capitale de județ.

Trebuie să adăugăm că la această lucrare a contribuit *Tinutul Marea* cu suma de 200.000 lei.

Acestea sunt înfăptuirile mai însemnate în timp de cinci luni de administrație a d-lui primar C. A. Rădulescu.

Mai adăugăm că în ceea ce privește apărarea pasivă pe lângă conferințele săptămânale a înzestrat orașul cu o sirena electrică de mare putere și cu tot materialul necesar pentru apărare și instrucție.

Programul pentru campania de lucru a anului 1940/941 se poate rezuma astfel:

Construirea străzii cimitirului care până astăzi nu a existat, fiind o nenorocire pentru toți care-și petrec pe cei dragi lor la locul de veci.

Facerea unui plan de aliniere, și modernizarea cimitirului, împrejurarea lui și construirea unei capele.

Amenajarea oborului de cereale și vite până astăzi inexistent.

Pavarea și repararea unor din străzi care au devenit impracticabile.

Revizuirea conductei de apă și a căsuțelor de control. — Revizuirea rețelei de lumină electrică și înlocuirea traseurilor slabe.

Construirea și amenajarea unei băi populare.

Continuarea construcției palatului comunal și alte lucrări folositoare în limita bugetului comunei.

\* \* \*

Iată ce poate realiza, în scurt timp un gospodar adevărat.

Să sperăm că vremurile vor permite înfăptuirea programului gospodăresc atât de frumos pe care și-l propune primarul Cernavodei.

# Statul Cultural

STAT ȘI CULTURĂ

I.

Noțiunea de Stat Cultural este de dată recentă. Combinația acestor două cuvinte „Stat” și „Cultural” presupune o adâncire a lor și apoi o împreunare într'o noțiune mai largă și mai abstractă. Mai întâi a trebuit ca mintea omenească să cucerescă în sensul unei sociologii a Statului, apoi în sensul unei sociologii a culturii, ca în cele din urmă să ajungă la constituirea unei teorii a Statului Cultural.

Ce e Statul?—Este instituția socială cea mai mare, a cărei caracteristică principală și fundamentală este forța materială în sensul de putere organizatoare într'un grup social. Statul este o funcțiune socială regulativă a categoriilor economice și culturale ale unei societăți și este în același timp o funcțiune socială organizatoare a elementelor care compun societatea. Puterea de Stat este exercitată de un individ sau de mai mulți și chiar de opinia publică în țările culte.

Problema Statului e vastă și ipotezele ridicate de ea în legătură cu originea, evoluția și dispoziția lui sunt nenumărate. În rândurile de mai jos nu ne interesează decât noțiunea de Stat ca atare.

O altă problemă nu mai puțin vastă ca aceea a Statului este și problema Culturii, care deasemeni a ocupat pe sociologi, pe filosofi, istorici, etc...

Această problemă se întâlnește cel mai des în două antiteze: Cultură și Natură, Cultură și Civilizație.

Sub noțiunea de natură se subsumează tot ceace este în afară de spiritul de creație al omului, adică ceace, într'un cuvânt, constituie cadrul cosmic „tot ceace trăiește de dela sine și prin sine, în mod spontan, în mod firesc, neprelucrat de forța umană și neinfluențat de ea”. Dimpotrivă, tot ceace este prelucrat de voința omului, tot ceace este corectat, transformat de mâna lui, se încaadrează în definiția largă a opereii culturale, a culturii. Cultura față de natură, se

prezintă ca o creație omenească, iar creația este izolare, concentrare sufletească din partea creatorului; susținere și administrație din partea mulțimii.

Celălaltă antiteză, civilizație și cultură a fost analizată de marele filosof Kant. Civilizație înseamnă totalitatea mijloacelor de adaptare ale omului la condițiunile materiale ale vieții iar cultură înseamnă totalitatea mijloacelor de ordin intern, sufletec, calități morale și aptitudini sufletești creatoare în vederea acestei adaptări. Această deosebire apare și la D-l Iorga (Politica Culturii), deși la început face afirmația că civilizație și cultură este același lucru. Termenul de civilizație este de origine latină, netrecut prin limba germană. Este un termen de esență materială, iar cultura este un termen de esență morală produs intim și misterios al unui singur popor. Așa dar, civilizație este tot ceace se referă la tehnică iar cultură, tot ceace se referă la suflet.

Dacă omul este o creațiune a naturii, cultura este o creațiune a omului, sau rezultatul unei „autocreațiuni” cum spune Dl. Prof. C. Rădulescu-Motru Cultura este înălțarea omului deasupra animalității, spune D-sa, prin dezvoltarea aptitudinilor de muncă și prin înzestrarea cu calități sufletești. Cultura este tendința unui popor de a scoate din sine însuși motive de veșnică originalitate. Un popor cu cultură, am putea spune, este un popor cu spontaneitate în muncă și în gândire, un popor care știe să folosească bunurile morale și materiale pe cari natura le pune la dispoziție. A fi cult înseamnă a fi prins meșteșugul de a te înălța, creind în mod continuu și înaintea altora. Cultura este mai necesară pentru popoarele cari se găsesc în concurență, căci astăzi gradul de cultură răspunde de gradul de superioritate al unui popor. Statele se întrec unele pe altele prin cultură. Când o națiune este mai în-

Dobrogea pitorească



Costa de argint



# Statul Cultural

(continuare din pag. 11-12)

tinsă decât granițele sale, nu se menține decât prin aceasta. Așa predomină Anglia, Franța și Germania. Așa reușesc ele să stăpânească coloniile cele mai îndepărtate.

Cu stilul său clar și concis marele istoric și gânditor al nostru, Vasile Pârvan, spune: Scopul vieții este de a ajuta, a te devota, a iubi. Cultura este socotită ca valoare supremă, ca scop al vieții. Deci cultura e considerată, nu numai ca mijloc de promovare a vieții, dar și ca scop al ei.

Iar V. Bărbat (in Dinamismul cultural) găsește în viața socială a statelor moderne o a treia antiteză: politica și cultura, pe cari le consideră ca două curente cari nu merg mână în mână. Idealul politic are în vedere schimbări de suprafață, schimbări legislative și administrative, idealul cultural are în vedere schimbări de fond și schimbări de suflet.

Sunt țări ca Anglia și America, în cari politica nu e separată de cultură. Dar, cu toată dezvoltarea la care am ajuns, mai sunt încă țări, cari sufer de o criză a politicii culturii.

Noi Români trebuie să ne mândrim că am rezolvat această problemă dificilă. Avem astăzi, mulțumită M. S. Regelui, o politică a culturii. Organul cărui s'a încredințat acest rol de culturalizare este însuși Statul și de aci, creația unei noțiuni mari și superioare, corespondență unei necesități noi, Statul Cultural.

Dar despre aceasta, în numărul viitor.

**VALENTIN GABRIEL JEJU**  
Preparator  
Conducător al Oficiului de Orientare Profesională din Constanța

## Funcționarii comerciali și Imprumutul

Breșla funcționarilor particulari a ținut ieri ședință sub președinția d-lui Ion Mantu, asistat de d. Aurel Stanciu, secretar general. Cu acest prilej s'a decis a se subscrie întregul fond al breșlei pentru imprumutul de înzestrare.

Miercuri va avea loc o nouă ședință cu care prilej se va discuta asupra chestiunii salarizării minimeale a funcționarilor particulari.

Consumatorii mulțumiți profund  
Bronzurile fosforate

## ARKEDO - DENSA METAL - PUBIN

Și Dvs. le veți prefera, fiindcă sunt bronzuri superioare, furnizate în calitățile exact corespunzătoare cerințelor Dvs. Deci, când aveți nevoie de bronzuri superioare, adresați-vă:

**TURNATORIEI DE METALE  
CLARK, S. A. R., PLOEȘTI**

## Dela direcția portului

Ministerul aerului și marinei, în urma intervențiilor făcute, a decis să se înființeze, pe lângă docul plutitor și portului nostru, un post de comandant de doc și unul de șef-mecanic. Examenele pentru ocuparea acestor două posturi urmează să se țină la sfârșitul lunii, iar pentru primul post candidații trebuie să posede cel puțin diploma de căpitan de cabotaj, iar pentru al doilea, diploma de mecanic principal.

Inscrierile se primesc până la 26 cit.

## Nenorocirea de pe Dunăre

Săteanul Gheorghe I. Chișinău din com. Seimeni a încărcat o căruță cu lemne din pădurea „Toader” pentru a trece pe Dunărea înghețată pe cealalt mal. Cum din cauza ploii gheața se slăbise când săteanul cu căruța ajunsese pe la mijlocul Dunării, ghiața s'a spart, căruța ducându-se la fund cu cai cu tot.

Căruțașul cu o fată a lui de 16 ani au scăpat ca prin minune.

## Informațiuni

*Dl. Malor magistrat Mihai Dumitrescu a fost scos la pensie.*

*Cu acest prilej, camarazii d sale l-au sărbătorit printr-o masă de despărțire.*

*Conceteșeanul nostru, d. Const. Filto, președintele Soc. Sf. Ilie și partaș la atâtea frumoase înfăptuiri în orașul nostru, ajungând înă în plină vigoare și putere de muncă la frumoasa vârstă de 70 de ani, a fost sărbătorit alături în cercul numeroasei sale familii.*

*Din parte-ne, „cel mulți înainte!”*

## La ceal cafea și prăjituri consumați ROMUL

# Standard

## De vânzare

Lemne de foc, țig fasonate în metri, calitate superioară până la 500 vagoane livrabile imediat la gara Nehoi.

A se adresa: A. Gr. Fintescu Buzău, strada Petre Bărbulescu Nr. 23.



Bona! Jocurile norocoase ale  
**COLECTURII MERCUR**  
I-au schimbat viața și  
I-au făcut un om fericit.  
Pentru tragerile dela  
15 și 18 FEBRUARIE  
compunem-vă înscrisurile  
COLECTURA MERCUR.

**MERCUR**  
LOTERIA DE STAT

## SUBSCRIEȚI BONURI PENTRU INZESTRAREA ARMATEI

Oprirea mașinei în producție, este o pagubă mare pentru Dvs.

Compozițiile folosite pentru lagărele motoarelor Dvs trebuie să fie de prima calitate, fiindcă Dvs. nu puteți asuma un risc atât de mare, folosind o compoziție oarecare. Compozițiile pe bază de cositor

## T U B E X

folosite la lagărele Dvs., dau toată siguranța dorită în funcționarea mașinelor Dvs.

CLARK, S. A. R. PLOEȘTI

**SOFIA ȘAPIRO**  
MASEUZĂ  
Subchirurgă cu Diplomă  
Vales Alexandru 8

Pe fiecare zi ce trece, tot  
mai multă forță din industrie  
este transmisă prin:

CURELE DE PIELĂ  
CLARK

Transmiterea eficientă și sigură a forței din întreprinderea Dvs. este de importanță capitală pentru Dvs. și de aceea este în interesul Dvs. să vă adresați:

FABRICEI CE CURELE  
PENTRU TRANSMISIUNI  
UNI CLARK S. A. R.  
PLOEȘTI



## COVORUL FERMECAT

il purta pe deasupra bogățiilor și frumuseților lumii.

ASTĂZI COVORUL FERMECAT ESTE  
UN LOZ AL LOTERIEI DE STAT

La 15 și 18 Februarie, când au loc  
tragerile celor două tranșe  
PUTEȚI DEVENI MILIONARI

**LOTERIA DE STAT**